

UDENRIGSMINISTERIET

traktattekst (dansk)

ASIATISK PLADS 2
1448 KØBENHAVN K
TELEFON: 45 33 82 00 00
GIROKONTO 3 00 18 08
TELEX: 31292 ETR DK
TELEFAX: 45 31 54 05 33
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES

ΦMV

Medlemmerne af Folketingets
markedsudvalg og deres stedfortrædere

1 bilag Kontor N.1

J.nr. 400.C.2-0

Dato 19. december 1991

./. Under henvisning til skrivelse af 11. december 1991 fremsendes vedlagt den danske oversættelse af traktatteksten til den økonomiske og monetære union, som der blev opnået enighed om på Det Europæiske Råds møde i Maastricht den 10. december 1991.

Egon Munksgaard Jensen

KONFERENCEN
MELLEM
REPRÆSENTANTERNE FOR
MEDLEMSSTATERNES REGERINGER
- Den Økonomiske og Monetære Union -

Maastricht, den 10. december 1991
Bruxelles (13.12) (OR.en)

CONF-UEM 1621/91

R/LIMITE

TRAKTATÆNDRINGER

VEDRØRENDE DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION,

SOM DER ER OPNÅET ENIGHED OM DEN 10. DECEMBER 1991

INDHOLDSFORTEGNELSE

<u>Emne</u>	<u>Side</u>
ØMU-Traktaten	3
Protokol om Statutten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank	31
Protokol om statutten for Det Europæiske Monetære Institut	60
Protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud	72
Protokol om konvergenskriterierne for overgangen til tredje fase	74
Protokol vedrørende ECB's og EMI's privilegier og immuniteter	76
Protokol vedrørende Danmark	77
Protokol vedrørende Portugal	78
Protokol om overgangen til tredje fase	79
Protokol om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige	80
Protokol om visse bestemmelser vedrørende Danmark	81
Protokol vedrørende Frankrig	84
Erklæring ad afsnit III og VI i EF-Traktaten	85
Erklæring om afsnit VI i EF-Traktaten	86
Erklæring om monetært samarbejde med ikke-fællesskabslande	87
Erklæring om de monetære forbindelser med San Marino, Vatikanstaten og Monaco	88
Erklæring ad artikel 73 C	89

KONFERENCEN
MELLEM REPRÆSENTANTERNE FOR
MEDLEMSSTATERNES REGERINGER
- DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION -

FØRSTE DEL. - PRINCIPPER

ARTIKEL 3 A

1. Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Medlemsstaternes og Fællesskabets aktioner under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære gennemførelse af en økonomisk politik, der bygger på snæver samordning af Medlemsstaternes økonomiske politikker, på det indre marked og på fastlæggelse af fælles mål, og som føres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.
2. Sideløbende hermed og i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser samt tidsplanen og fremgangsmåderne heri skal disse aktioner indebære uigenkaldelig fastlåsning af vekselkurserne, der fører til indførelse af en fælles valuta, ecuen, fastlæggelse og gennemførelse af en fælles penge- og valutakurspolitik, som begge skal have som hovedmål at fastholde prisstabilitet og, uden at dette mål berøres heraf, at støtte de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.
3. Medlemsstaterne og Fællesskabet skal i forbindelse med disse aktioner lade sig lede af følgende principper: stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance.

ARTIKEL 4 A

Der oprettes efter fremgangsmåderne i denne Traktat et europæisk centralbank-system (i denne Traktat benævnt "ECBS") og Den Europæiske Centralbank (i denne Traktat benævnt "ECB"), som handler inden for rammerne af de beføjelser, de tillægges ved denne Traktat og ved den statut for ECBS og ECB, der er knyttet som bilag hertil.

TREDJE DEL - FÆLLESSKABETS POLITIK

Afsnit III - FRI BEVÆGELIGHED FOR PERSONER, TJENESTEYDELSER,
KAPITAL OG BETALINGER

KAPITEL 4: KAPITAL OG BETALINGER

ARTIKEL 67-73

Uændrede

ARTIKEL 73 A

Fra den 1. januar 1994 erstattes artikel 67-73 af artikel 73 B, BB, C, D, E og F.

ARTIKEL 73 B

1. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er restriktioner for kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande forbudt.
2. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel kan betalinger mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande frit foretages uden restriktioner.

Artikel 73 BB

1. Bestemmelserne i artikel 73 B berører ikke anvendelsen over for tredjelande af restriktioner, der ved udgangen af 1993 eksisterer i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning, som er vedtaget på området kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som omfatter direkte investeringer, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser og værdipapirers adgang til kapitalmarkeder.
2. Idet det tilstræbes at nå målsætningen om ubegrænset fri kapitalbevægelighed i den størst mulige udstrækning, og uden at Traktatens øvrige kapitler berøres heraf, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger om kapitalbevægelser til

eller fra tredjelande, som omfatter direkte investeringer, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser og værdipapirers adgang til kapitalmarkeder. Der kræves enstemmighed ved vedtagelse i henhold til dette stykke af foranstaltninger, som er et tilbageskridt i fællesskabslovgivningen med hensyn til liberaliseringen af kapitalbevægelser til eller fra tredjelande.

ARTIKEL 73 C

1. Bestemmelserne i artikel 73 B griber ikke ind i Medlemsstaternes ret til:
 - a. at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sonder imellem skatteydere, der er i forskellige situationer med hensyn til bopælssted eller det sted, hvor deres kapital er investeret;
 - b. at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet og i forbindelse med tilsynet med finansieringsinstitutter, samt til i administrativt eller statistisk oplysningsøjemed at foreskrive procedurer til anmeldelse af kapitalbevægelser eller træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.
2. Bestemmelserne i dette kapitel berører ikke muligheden for at anvende restriktioner for etablering, der er forenelige med denne Traktat.
3. De foranstaltninger og fremgangsmåder, der er nævnt i stk. 1 og 2, må dog ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i artikel 73 B.

ARTIKEL 73 D

Uanset artikel 73 B er de Medlemsstater, der ved udgangen af 1993 er omfattet af en dispensation på grundlag af gældende fællesskabsret, berettiget til senest indtil udgangen af 1995 at opretholde de restriktioner for kapitalbevægelser, der i kraft af disse dispensationer er gældende på dette tidspunkt.

ARTIKEL 73 E

Hvis kapitalbevægelser til eller fra tredjelande under ganske særlige omstændigheder medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, træffe beskyttelsesforanstaltninger af begrænset varighed for en periode på højst seks måneder over for tredjelande, hvis sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige.

Artikel 73 F

1. Hvis en aktion fra Fællesskabets side i de i artikel 228 A omhandlede tilfælde skønnes nødvendig, kan Rådet efter fremgangsmåden i artikel 228 A træffe de nødvendige hasteforanstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger over for de berørte tredjelande.
2. Uden at artikel 223 og 224 berøres heraf, og så længe Rådet ikke har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 1, kan en medlemsstat af alvorlige politiske grunde af hastende karakter træffe foranstaltninger på eget initiativ. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater underrettes om sådanne foranstaltninger senest på dagen for deres ikrafttrædelse. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte, at den pågældende Medlemsstat skal ændre eller ophæve foranstaltningerne. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

AFSNIT VI - DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK

KAPITEL 1: DEN ØKONOMISKE POLITIK

ARTIKEL 102 A

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål, som disse er fastlagt i artikel 2 og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i artikel 103, stk. 2. Medlemsstaterne og Fællesskabet handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv resourceallokering og er foreneligt med principperne i artikel 3 A.

ARTIKEL 103

1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet i overensstemmelse med artikel 102 A.
2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, udarbejder et udkast til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd. Det Europæiske Råd udarbejder på grundlag af denne rapport fra Rådet konklusioner med hensyn til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker. På grundlag af disse konklusioner vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Rådet forelægger sin henstilling for Europa-Parlamentet.
3. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem Medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i

hver Medlemstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer i stk. 2 og regelmæssigt foretage en samlet evaluering.

Med henblik på denne multilaterale overvågning giver Medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige foranstaltninger inden for deres økonomiske politik samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en Medlemstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions korrekte funktion i fare, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, rette de nødvendige henstillinger til den pågældende Medlemsstat. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte at offentliggøre sine henstillinger.

Rådsformanden og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning. Endvidere kan rådsformanden opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

5. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

ARTIKEL 103 A

1. Uden at de øvrige fremgangsmåder i denne Traktat berøres deraf, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtage de efter den økonomiske situation egnede foranstaltninger, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.
2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en Medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende Medlemsstat finansiell fællesskabsstøtte. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

ARTIKEL 104

Det er Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker forbudt at give fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

Denne bestemmelse gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutter, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker og ECB som private kreditinstitutter.

ARTIKEL 104 AA

Enhver foranstaltning, der ikke er baseret på tilsynsmæssige hensyn, og hvorved der gives fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, offentlige myndigheder eller andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne en privilegeret adgang til finansieringsinstitutterne, er forbudt. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet, skal inden den 1. januar 1994 specificere bestemmelserne for gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i denne artikel.

ARTIKEL 104 A

1. Fællesskabet hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en Medlemsstat, dog med forbehold af gensidige finansielle garantier for gennemførelsen i fællesskab af et bestemt projekt. En medlemsstat hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en anden Medlemsstat, dog med forbehold af gensidige finansielle garantier for gennemførelsen i fællesskab af et bestemt projekt.

2. Om nødvendigt kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet, specificere bestemmelserne for gennemførelsen af de forbud, der er omhandlet i artikel 104 og i denne artikel.

ARTIKEL 105 B

1. Medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.
2. Kommissionen overvåger udviklingen i Medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld med henblik på at identificere grove fejl. Den skal navnlig undersøge, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af følgende to kriterier:
 - hvorvidt den procentdel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, og hvis det er tilfældet,
 - hvorvidt denne procentdel ikke er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt op ad referenceværdien;
 - eller alternativt, hvorvidt overskridelsen af referenceværdien kun er exceptionel og midlertidig, og underskuddet fortsat ligger tæt op ad referenceværdien;
 - hvorvidt den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, og hvis det er tilfældet, hvorvidt denne procentdel ikke mindskes i tilstrækkelig grad og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed.

Referenceværdierne fastsættes i en protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

3. Hvis en medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af disse kriterier, udarbejder Kommissionen en rapport. I Kommissionens rapport tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante faktorer, herunder Medlemsstatens økonomiske og budgetmæssige situation på mellemlang sigt. Kommissionen kan ligeledes udarbejde en rapport, hvis den, selv om kravene efter kriterierne er opfyldt, er af den opfattelse, at der er risiko for et

uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat.

4. Det i artikel 109 B omhandlede udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens rapport.
5. Hvis Kommissionen finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat, skal den underrette Rådet herom.
6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og under hensyntagen til de bemærkninger, som den pågældende Medlemsstat måtte ønske at fremsætte, fastslår efter en generel vurdering, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.
7. Fastslås det i henhold til stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Rådet henstillinger til den pågældende Medlemsstat med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist. Med forbehold af stk. 8 offentliggøres disse henstillinger ikke.
8. Konstaterer Rådet, at dets henstillinger ikke er efterkommet inden for den fastsatte frist, kan det offentliggøre sine henstillinger.
9. Undlader en Medlemsstat til stadighed at efterkomme Rådets henstillinger, kan Rådet beslutte at tilpligte den pågældende Medlemsstat inden for en bestemt frist at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskudet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen.

I sådanne tilfælde kan Rådet med henblik på at undersøge den pågældende medlemsstats tilpasningsbestrebelse anmode denne om at forelægge rapporter i henhold til en bestemt tidsplan.

10. Den i artikel 169-170 fastsatte klageret kan ikke udøves i forbindelse med anvendelsen af stk. 1-9 i denne artikel.

11. Så længe en Medlemsstat ikke efterkommer en beslutning, der er truffet i overensstemmelse med stk. 9, kan Rådet beslutte at anvende eller alt efter situationen forstærke en eller flere af følgende foranstaltninger:
- kræve, at den pågældende medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, før den udsteder obligationer og andre værdipapirer;
 - opfordre EIB til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende Medlemsstat op til fornyet overvejelse;
 - forlange, at den pågældende Medlemsstat deponerer et ikke-rentebærende beløb af en passende størrelse hos Fællesskabet, indtil det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;
 - pålægge bøder af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de afgørelser, der er truffet.

12. Rådet ophæver enhver af eller alle sine afgørelser som omhandlet i stk. 6 ff., hvis det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen er ophævet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende medlemsstat.
13. Når Rådet træffer de i stk. 7 ff. nævnte rådsafgørelser, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og med et flertal på to tredjedele af Medlemsstaternes vægtede stemmer, dog uden den berørte medlemsstats stemmer.
14. Protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat, indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og Europa-Parlamentet, vedtager de relevante bestemmelser, som derefter erstatter denne protokol. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke fastsætter Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. januar 1994 detaljerede regler og bestemmelser for anvendelsen af denne protokol.

KAPITEL 2: DEN MONETÆRE POLITIK

ARTIKEL 105

1. Hovedmålet for Det Europæiske Centralbanksystem er at fastholde prisstabiliteten. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ECBS de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål, som fastsat i artikel 2. ECBS handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering og er i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.
2. De grundlæggende opgaver, der skal udføres af ECBS, er:
 - at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik;
 - at foretage transaktioner med udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109;
 - at besidde og forvalte Medlemsstaternes officielle udenlandske reserver;
 - at arbejde for, at betalingssystemerne fungerer smidigt.
3. Stk. 2, tredje led, berører ikke Medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdskapital i udenlandske valutaer.
4. ECB har eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.
5. ECBS bidrager til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

ARTIKEL 106

1. ECBS består af Den Europæiske Centralbank (i denne Traktat benævnt "ECB") og Medlemsstaternes centralbanker (i denne Traktat benævnt "nationale centralbanker").
2. ECB har status som juridisk person.
3. ECBS styres af ECB's besluttende organer. ECB's besluttende organer er Styrelsesrådet og Direktionen. Styrelsesrådet omfatter medlemmerne af Direktionen og cheferne for de nationale centralbanker.
4. Statutten for ECBS og ECB (i denne Traktat benævnt "statutten for ECBS") er nedfældet i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat.
5. Artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i statutten for ECBS kan ændres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB, efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen, efter høring af ECB og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.
6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen samt efter høring af Europa-Parlamentet, vedtager de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4.1, 5.4, 19, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i statutten for ECBS.
7. Til udførelse af de opgaver, der pålægges ECBS, og på de i artikel 34 i statutten fastsatte betingelser skal ECB udstede forordninger, vedtage beslutninger, rette henstillinger og afgive udtalelser. ECB kan offentliggøre sine henstillinger og udtalelser.

ARTIKEL 107

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved denne Traktat og statuten for ECBS må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disse besluttede organer søge eller modtage nogen form for instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra Medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's og af de nationale centralbankers besluttede organer udfører deres opgaver.

ARTIKEL 108

1. ECB:

- skal høres om ethvert forslag til EF-retsakt inden for dens kompetenceområder; inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6, med hensyn til artikel 4.1, i statuten for ECBS, høres ECB af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforordning inden for dens kompetenceområder;
- kan udarbejde udtalelser til forelæggelse for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

2. Senest på tidspunktet for oprettelsen af ECBS sørger hver medlemsstat for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for den nationale centralbank, er forenelig med denne Traktat og statuten for ECBS.

3. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af ECB's godkendelse af omfanget af denne udstedelse. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og i samarbejde med Europa-Parlamentet kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere pålydende værdi og tekniske specifikationer for alle mønter i omløb i den udstrækning, det er nødvendigt af hensyn til et smidigt møntomløb i Fællesskabet.

4. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB samt efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, kan overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende

tilsyn med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter bortset fra forsikringsselskaber.

ARTIKEL 109

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemighed på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i stk. 3 indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for ecu'en over for ikke-fællesskabsvalutaer.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for ecu'en inden for valutakurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkursen for ecu.

2. Såfremt der ikke foreligger noget valutakurssystem over for en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB på grundlag af en henstilling fra ECB, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken over for disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke ECBS's hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.
3. Såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursregimer med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, efter høring af ECB, uanset artikel 228 de nærmere bestemmelser for forhandlingerne og indgåelsen af sådanne aftaler. Disse bestemmelser skal sikre, at Fællesskabet udtrykker én fælles holdning. Kommissionen deltager fuldt ud i forhandlingerne.

Aftaler, der er indgået i henhold til dette stykke, er bindende for ECB, Fællesskabets institutioner og Medlemsstaterne.

4. Med forbehold af stk. 1 fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt, idet det her træffer afgørelse med enstemmighed, dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 103 og 105.
5. Uden at Fællesskabets kompetence og Fællesskabets aftaler for så vidt angår ØMU berøres heraf, kan Medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

KAPITEL 3: INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

ARTIKEL 109 A

1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan uden stemmeret deltage i møderne i ECB's Styrelsesråd.
Formanden for Rådet kan fremsætte forslag til drøftelse i ECB's Styrelsesråd.
2. Formanden for ECB opfordres til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål vedrørende ECB's mål og opgaver.
3. ECB fremsender en årsberetning om ECB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt til Det Europæiske Råd. Formanden for ECB forelægger beretningen for Rådet og for Europa-Parlamentet; dette kan foranstalte en generel forhandling på grundlag heraf.

Endvidere kan formanden for ECB og de øvrige medlemmer af Direktionen på anmodning af Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

4. Formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af Direktionen udnævnes efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefniveau, på grundlag af en indstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for ECB, blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og som har professionel erfaring i penge- og valutaforhold eller i bankvæsen.

Deres embedsperiode er på otte år. Mandatet kan ikke fornyes.

ARTIKEL 109 B

1. Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes politik i det fulde omfang, der er nødvendigt for det indre markeds funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg, som har til opgave:
- at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets monetære og finansielle situation og Medlemsstaternes almindelige betalingssystemer og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen;
 - at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;
 - med forbehold af artikel 151 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 E, artikel 73 F, artikel 103, stk. 2, 3, 4 og 5, artikel 103 A, artikel 104 A, artikel 104 B, artikel 109 C, stk. 2, artikel 109 D, stk. 6, artikel 109 E a, artikel 109 F, stk. 2, og artikel 109 G, stk. 1;
 - mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af denne Traktat og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det Monetære Udvalg.

2. Ved indledningen af tredje fase oprettes der et økonomisk og finansielt udvalg. Det Monetære Udvalg, der er omhandlet i stk. 1, ophører med at eksistere. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har til opgave:
- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;
 - at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske og finansielle situation og aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen, især om de finansielle forbindelser med tredjelande og internationale institutioner;
 - med forbehold af artikel 151 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 E, artikel 73 F, artikel 103, stk. 2, 3, 4 og 5,

artikel 103 A, artikel 104 A, artikel 104 B, artikel 106, stk. 5 og 6, artikel 108, stk. 3 og 4, artikel 109, artikel 109 E a, artikel 109 G, stk. 2, og artikel 109 H, stk. 3 og 4, og at udføre andre rådgivende og forberedende opgaver, som Rådet har pålagt det;

- mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af Traktaten og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne, Kommissionen og ECB udnævner hver højst to medlemmer af udvalget.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og det i denne artikel omhandlede udvalg, fastlægger nærmere bestemmelser for udvalgets sammensætning. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

3. Ud over de opgaver, der er anført i stk. 2, følger udvalget, såfremt og så længe der findes Medlemsstater med en dispensation som nævnt i artikel 109 F og 109 G, disse Medlemsstaters monetære og finansielle situation samt deres generelle betalingssystem og aflægger regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen.

ARTIKEL 109 BB

For så vidt angår spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 103, stk. 4, artikel 104 B, bortset fra stk. 14, artikel 109, 109 F, 109 G og artikel 109 H, stk. 3 og 4, kan Rådet eller en medlemsstat anmode Kommissionen om at fremsætte en henstilling eller et forslag. Kommissionen behandler sådanne anmodninger og forelægger snarest Rådet sine konklusioner.

KAPITEL 4: OVERGANGSBESTEMMELSER

ARTIKEL 109 C

1. Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1994.
2. Inden denne dato
 - a. skal hver Medlemsstat:
 - om nødvendigt træffe passende foranstaltninger til at efterleve forbuddene i artikel 73 B, uden at artikel 73 D berøres heraf, og i artikel 104 og 104 AA;
 - om fornødent, med henblik på at muliggøre den i stk. 2, litra b), nævnte vurdering, vedtage flerårige programmer med det formål at sikre den vedvarende konvergens, der er nødvendig for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser.
 - b. skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til den økonomiske og monetære konvergens, især for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at fuldende gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne om det indre marked.
3. Bestemmelserne i artikel 104, artikel 104 AA, artikel 104 A, stk. 1, artikel 104 B, bortset fra stk. 1, 9, 11 og 14, og artikel 108, stk. 2, finder anvendelse fra begyndelsen af anden fase. Bestemmelserne i artikel 103 A, stk. 2, artikel 104 B, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, 107, artikel 108, stk. 1, 3 og 4, artikel 109 og 109 A samt artikel 109 B, stk. 2 og 3, finder anvendelse fra begyndelsen af tredje fase. Med forbehold af artikel 109 G, stk. 6, finder artikel 109 E ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase.
4. I anden fase af ØMU skal Medlemsstaterne bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.
5. Under anden fase skal hver Medlemsstat i det omfang, det er relevant, indlede den proces, der skal føre frem til dens centralbanks uafhængighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 108, stk. 2.

ARTIKEL 109 D

1. Ved indledningen af anden fase oprettes Det Europæiske Monetære Institut (i denne Traktat benævnt "EMI"), og det påbegynder sit virke; det har status som juridisk person og ledes og forvaltes af et råd, der består af en formand, en næstformand og cheferne for Medlemsstaternes centralbanker. Formanden udnævnes ved fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefniveau efter henstilling fra Centralbankchefkomitéen eller Rådet for EMI og efter høring af Rådet og Europa-Parlamentet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i penge- og valutaforhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner en næstformand blandt centralbankcheferne.

Statutten for EMI fastsættes i en protokol, der knyttes som bilag til denne Traktat. Komitéen af Medlemsstaternes Centralbankchefer opløses ved indledningen af anden fase.

2. EMI har til opgave at
 - styrke samarbejdet mellem Medlemsstaternes centralbanker;
 - styrke samordningen af Medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
 - overvåge Det Europæiske Monetære systems funktion;
 - afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under centralbankernes kompetence, og som berører finansieringsinstitutternes og de finansielle markeders stabilitet;
 - overtage opgaverne fra Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, som ophører med at eksistere; de nærmere bestemmelser fastsættes i statutten for EMI;
 - fremme anvendelsen af ecu og overvåge udviklingen af ecu-clearingsystemet, herunder om dette system fungerer smidigt.
3. Som forberedelse til tredje fase skal EMI
 - forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre en fælles monetær politik i tredje fase;
 - hvor det er nødvendigt fremme harmoniseringen af de vilkår, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for de områder, der falder ind under dets kompetence;

- forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ECBS;
- fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger i EF;
- føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ecu-sedler.

Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de vedtægtsmæssige, organisationsmæssige og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ECBS kan udføre sine opgaver i tredje fase. Disse rammer forelægges ECB til afgørelse på datoen for dennes oprettelse.

4. EMI kan med kvalificeret flertal afgive udtalelser eller rette henstillinger vedrørende de overordnede retningslinjer for penge- og valutakurspolitikken samt de foranstaltninger, som hver Medlemsstat har indført. EMI kan rette udtalelser eller henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som kan få indflydelse på Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, og navnlig på Det Europæiske Monetære Systems funktion. EMI kan også med kvalificeret flertal rette henstillinger til Medlemsstaternes nationale pengepolitiske myndigheder vedrørende deres monetære politik.
5. EMI kan efter enstemmig afgørelse offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.
6. EMI høres af Rådet om ethvert forslag til EF-retsakt inden for dets kompetenceområde; inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af EMI og Europa-Parlamentet, høres EMI af myndighederne i Medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforordning inden for dets kompetenceområde.
7. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af EMI og Europa-Parlamentet overdrage EMI andre opgaver med henblik på forberedelsen af tredje fase.
8. I de tilfælde, hvor ECB ifølge denne Traktat har en rådgivende funktion i anden fase, forstås ECB som EMI.
9. I anden fase forstås udtrykket "Europæisk Centralbank", som anvendt i artikel 173, 175, 177, 180 og 215, som EMI.

ARTIKEL 109 E

Ecu-kurvens valutasammensætning ændres ikke.

Fra indledningen af tredje fase er ecuens værdi uigenkaldeligt fastlåst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109 H, stk. 3.

ARTIKEL 109 E a

Artikel 108 og 109 i EØF-Traktaten vil i denne Traktat blive indsat som artikel 109 E a, stk. 1 og 2.

Artikel 109 F

1. Kommissionen og EMI aflægger beretning til Rådet om Medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Disse beretninger skal omfatte en redegørelse for, hvorvidt en Medlemsstats nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med Traktatens artikel 107 og artikel 108, stk. 2, samt med ECBS's statut. I beretninger skal ligeledes gøres rede for, om der er opnået en høj grad af holdbar konvergens, ved at hver Medlemsstat har opfyldt følgende kriterier:

- en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationstakten i højst tre af de Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet;
- holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at Medlemsstaten har opnået en budgetsituation, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud som defineret i henhold til artikel 104 B, stk. 6;
- overholdelse af de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre Medlemsstaters valutaer;
- den varige karakter af den konvergens, Medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme, som afspejlet i kapitalmarkedsrenten.

De fire kriterier, der er nævnt i dette stykke, og det tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

Kommissionens og EMI's beretninger skal også omhandle ecuens udvikling, resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelse for udviklingen i enhedsløn-omkostningerne og andre prisindekser.

2. På baggrund af disse beretninger vurderer Rådet med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen,

- om hver enkelt Medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;
- om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;

og anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne. Europa-Parlamentet skal høres og forelægge sin udtalelse for Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne.

3. Under behørigt hensyn til de beretninger, der er omhandlet i stk. 1, samt til den udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er omhandlet i stk. 2, skal Rådet, i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, med kvalificeret flertal og senest den 31. december 1996

- på grundlag af de henstillinger fra Rådet, der er omhandlet i stk. 2, afgøre, om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;
- afgøre, om det er hensigtsmæssigt for Fællesskabet at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union;

og i bekræftende fald

- fastsætte datoen for indledning af tredje fase.

4. Hvis datoen for indledning af tredje fase ikke ved udgangen af 1997 er blevet fastsat, indledes den tredje fase den 1. januar 1999. Inden den 1. juli 1998 skal Rådet, i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, efter en gentagelse af fremgangsmåden i stk. 1 og 2 med undtagelse af stk. 2, andet led, og under hensyn til de i stk. 1 omhandlede beretninger samt Europa-Parlamentets udtalelse, med kvalificeret flertal og på grundlag af Rådets henstillinger som omhandlet i stk. 2 bekræfte, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta.

Artikel 109 G

1. - Såfremt beslutningen er blevet truffet om at fastsætte datoen i overensstemmelse med artikel 109 F, stk. 3, træffer Rådet på grundlag af Rådets henstillinger som omhandlet i artikel 109 F, stk. 2, med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgørelse om, hvorvidt nogle Medlemsstater har brug for en dispensation som defineret i stk. 3 i denne artikel, og i givet fald hvilke. Sådanne Medlemsstater vil i denne Traktat blive benævnt "Medlemsstater med dispensation".
 - Såfremt Rådet i overensstemmelse med artikel 109 F, stk. 4, har bekræftet, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, vil de Medlemsstater, der ikke opfylder betingelserne, have brug for en dispensation som defineret i stk. 3 i denne artikel. Sådanne Medlemsstater vil i denne Traktat blive benævnt "Medlemsstater med dispensation".
2. Mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en Medlemsstat med dispensation, aflægger Kommissionen og ECB beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 109 F, stk. 1. Efter høring af Europa-Parlamentet og efter drøftelse i Rådet, i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke Medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige betingelser baseret på kriterierne i artikel 109 F, stk. 1, og ophæver de pågældende Medlemsstaters dispensation.
3. En dispensation som anført i stk. 1 medfører, at følgende artikler ikke gælder for den pågældende Medlemsstat: artikel 104 B, stk. 9 og 11, artikel 105, artikel 106, stk. 7, artikel 108, stk. 3, artikel 109 og artikel 109 A, stk. 4. Udelukkelsen fra rettighederne og forpligtelserne inden for ECBS er præciseret i kapitel IX i ECBS's statut.
4. I artikel 105, artikel 108, stk. 3, artikel 109 og artikel 109 A, stk. 4, forstås ved Medlemsstater "Medlemsstater uden dispensation".

5. Stemmerettighederne for Medlemsstater med dispensation suspenderes i forbindelse med de rådsafgørelser, hvortil der henvises i de i stk. 3 nævnte artikler i denne Traktat. Uanset artikel 149 defineres kvalificeret flertal i dette tilfælde som to tredjedele af de vægtede stemmer fra Medlemsstaterne uden dispensation, og der kræves enstemmighed blandt de pågældende Medlemsstater for at ændre et forslag fra Kommissionen.
6. Artikel 109 E a finder fortsat anvendelse på en Medlemsstat med dispensation.

ARTIKEL 109 H

1. Straks efter, at afgørelsen om datoen for indledning af tredje fase er truffet i overensstemmelse med artikel 109 F, stk. 3, eller i påkommende tilfælde straks efter den 1. juli 1998:

- vedtager Rådet de bestemmelser, der henvises til i artikel 106, stk. 6;
- udpeger regeringerne i Medlemsstaterne uden dispensation efter fremgangsmåden i artikel 50 i ECBS's statut formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's Direktion. Hvis der er Medlemsstater med dispensation, kan antallet af medlemmer af Direktionen være mindre end det, der er fastsat i artikel 11.1 i ECBS's statut, men det må under ingen omstændigheder være under fire.

Så snart Direktionen er blevet udnævnt, er ECBS og ECB oprettet, og de forbereder deres fulde virke som beskrevet i denne Traktat og ECBS's statut. Den fulde udøvelse af deres beføjelser begynder på tredje fases første dag.

2. Så snart ECB er oprettet, overtager ECB, om nødvendigt, EMI's funktioner. EMI træder i likvidation, når ECB er oprettet; de nærmere regler er omhandlet i EMI's statut.
3. Hvis der er Medlemsstater med dispensation, og uden at dette berører denne Traktats artikel 106, stk. 3, nedsættes Det Generelle Råd som ECB's tredje besluttende organ.

4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer vil blive uigenkaldeligt fastlåst, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs ecuen træder i stedet for disse valutaer, og ecuen bliver en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ecuens værdi udadtil. Rådet træffer efter samme fremgangsmåde også de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ecuen som disse Medlemsstaters fælles valuta.

5. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 G, stk. 2, besluttet at ophæve en dispensation, vedtager Rådet med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation og den berørte Medlemsstat, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, den kurs, til hvilken ecuen træder i stedet for den berørte Medlemsstats valuta, og træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for indførelse af ecuen som fælles valuta, herunder også i den pågældende Medlemsstat.

PROTOKOL
OM STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE CENTRALBANKSYSTEM
OG
DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank, der er omhandlet i Traktatens artikel 4 A,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

Kapitel I - ETABLERINGEN AF ECBS

Artikel 1 - Det Europæiske Centralbanksystem

- 1.1 Det Europæiske Centralbanksystem (i denne statut benævnt "ECBS") og Den Europæiske Centralbank (i denne statut benævnt "ECB") oprettes i medfør af Traktatens artikel 4 A; de udøver deres funktioner og deres virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne statut.
- 1.2 I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 1, består ECBS af Den Europæiske Centralbank og af Medlemsstaternes centralbanker (i denne statut benævnt "nationale centralbanker").

Institut Monétaire Luxembourgeois er Luxembourgs centralbank.

KAPITEL II - ECBS's MÅL OG OPGAVER

Artikel 2 - Mål

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 1, er hovedmålet for ECBS at fastholde prisstabiliteten. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ECBS de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål, som fastsat i Traktatens artikel 2. ECBS handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering og er i overensstemmelse med principperne i Traktatens artikel 3 A.

Artikel 3 - Opgaver

- 3.1 I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 2, er de grundlæggende opgaver, der skal udføres af ECBS:
- at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik;
 - at foretage transaktioner med udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktatens artikel 109;
 - at besidde og forvalte Medlemsstaternes officielle valutaeserver;
 - at arbejde for, at betalingssystemerne fungerer smidigt.
- 3.2 I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 3, er stk. 1, tredje led, ikke til hinder for, at Medlemsstaternes regeringer kan besidde og forvalte arbejdskapital i udenlandske valutaer.
- 3.3 I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 5, skal ECBS bidrage til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politik vedrørende tilsynet med kreditinstitutterne og det finansielle systems stabilitet.

Artikel 4 - Rådgivende funktioner

4.1 I overensstemmelse med Traktatens artikel 108, stk. 1:

- skal ECB høres om ethvert forslag til EF-retsakt inden for dens kompetenceområder; inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42, skal ECB høres af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforord inden for dens kompetenceområder;
- kan ECB udarbejde udtalelser til forelæggelse for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

4.2 ECB skal udføre sine opgaver som anført i Traktatens artikel 109.

Artikel 5 - Indsamling af statistisk information

5.1 ECB skal med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre ECBS's opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. ECB skal samarbejde om disse spørgsmål med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetente myndigheder i Medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer.

5.2 De nationale centralbanker skal i videst muligt omfang udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.

5.3 ECB skal bidrage til harmoniseringen, når denne er unødvendig, af de vilkår, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dens kompetenceområder.

5.4 Rådet fastsætter i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 42, hvilke fysiske og juridiske personer, der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse.

Artikel 6 - Internationalt samarbejde

- 6.1 I spørgsmål om internationalt samarbejde, som vedrører ECBS's opgaver, afgør ECB, hvordan ECBS skal repræsenteres.
- 6.2 ECB og - med dennes godkendelse - de nationale centralbanker kan deltage i internationale monetære institutioner.
- 6.3 Bestemmelserne i stk. 1 og 2 berører ikke bestemmelserne i Traktatens artikel 109, stk. 4.

KAPITEL III - ECBS's ORGANISATION

Artikel 7 - Uafhængighed

I overensstemmelse med Traktatens artikel 107 må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som Traktaten og denne statut pålægger dem, søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra nogen regering i en Medlemsstat eller fra noget andet organ. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's og de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

Artikel 8 - Generelt princip

ECBS skal styres af ECB's besluttende organer.

Artikel 9 - Den Europæiske Centralbank

- 9.1 ECB, som i overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 2, er en selvstændig juridisk person, nyder i hver Medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer; ECB kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.
- 9.2 ECB skal sikre, at de opgaver, som er overdraget ECBS i medfør af artikel 3, bliver udført, enten ved ECB's egne aktiviteter i henhold til nærværende statut eller af de nationale centralbanker i henhold til artikel 12.1 og 14.
- 9.3 I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 3, er ECB's besluttende organer Styrelsesrådet og Direktionen.

Artikel 10 - Styrelsesrådet

- 10.1 I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 3, består Styrelsesrådet af samtlige medlemmer af Direktionen og af cheferne for de nationale centralbanker
- 10.2 Medlemmerne af Styrelsesrådet skal være personligt til stede for at have stemmeret, jf. dog artikel 10.3. Som en undtagelse fra dette princip kan den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden fastsætte, at Styrelsesrådets medlemmer kan afgive deres stemme ved anvendelse af telekonferencer. I denne forretningsorden skal det endvidere fastsættes, at et medlem af Styrelsesrådet, som er forhindret i at stemme i en længere periode, kan udpege en stedfortræder som medlem af Styrelsesrådet.
- Hvert medlem har én stemme, jf. dog artikel 10.3 og 11.3. Hvis ikke andet er fastsat i nærværende statut, træffer Styrelsesrådet afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. Styrelsesrådet er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af medlemmerne er til stede. Hvis Styrelsesrådet ikke er beslutningsdygtigt, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes afgørelse uden hensyn til ovennævnte regel om beslutningsdygtighed.
- 10.3 Ved beslutninger, der træffes i henhold til artikel 28, 29, 30, 32, 33 og 51, skal Styrelsesrådets medlemmers stemmer vægtes i overensstemmelse med de nationale centralbankers andel af ECB's indskudte kapital. Direktionsmedlemmernes stemmewægt er nul. Der anses for at være kvalificeret flertal for en afgørelse, hvis dette flertal udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af kapitalindskyderne. Hvis en centralbankchef er forhindret i at være til stede, kan denne udpege en stedfortræder, der afgiver den vægtede stemme.
- 10.4 Mødeprotokollen er fortrolig. Styrelsesrådet kan beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.
- 10.5 Styrelsesrådet mødes mindst 10 gange om året.

Artikel 11 - Direktionen

- 11.1 Direktionen består af en formand, en næstformand og fire andre medlemmer. Medlemmerne skal udføre deres hverv på fuld tid. Intet medlem må, medmindre Styrelsesrådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.
- 11.2 I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 4, udpeges formanden, næstformanden og de øvrige direktionsmedlemmer efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau på grundlag af en henstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i penge- og valutaforhold eller i bankvæsen. Deres embedsperiode er på 8 år. Mandatet kan ikke fornyes. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Direktionen.
- 11.3 Ansættelsesbetingelserne for Direktionens medlemmer, især deres aflønning, pensioner og andre sociale ydelser, aftales i kontrakter med ECB og fastsættes af Styrelsesrådet efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udpeget af Styrelsesrådet og tre medlemmer udpeget af Rådet. Direktionens medlemmer har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.
- 11.4 Hvis et direktionsmedlem ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af medlemmets pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige medlemmet efter indstilling fra Styrelsesrådet eller Direktionen.
- 11.5 Alle personligt tilstedeværende direktionsmedlemmer har ret til at stemme og har til det formål én stemme. Hvis ikke andet er fastsat, træffer Direktionen afgørelse med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved

stemmelighed er formandens stemme afgørende. Afstemningsreglerne fastlægges i den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden.

11.6 Direktionen er ansvarlig for ECB's løbende forretninger.

Artikel 12 - De besluttende organers ansvarsområder

12.1 Styrelsesrådet fastsætter de retningslinjer og træffer de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ECBS i henhold til Traktaten og denne statut. Styrelsesrådet udformer Fællesskabets monetære politik, herunder - når det er hensigtsmæssigt - beslutninger om målene for den monetære politik, om officielle rentesatser og om ECBS's pengeforsyning, og fastsætter de nødvendige retningslinjer for beslutningernes gennemførelse.

Direktionen skal gennemføre den monetære politik i overensstemmelse med de retningslinjer og beslutninger, der er vedtaget af Styrelsesrådet. I den forbindelse skal Direktionen give de nationale centralbanker de nødvendige instrukser. Endvidere kan Direktionen få delegeret visse beføjelser ved beslutning truffet af Styrelsesrådet.

I det omfang, det skønnes muligt og hensigtsmæssigt, og uden at bestemmelserne i denne artikel berøres heraf, anvender ECB de nationale centralbanker til at udføre transaktioner, der henhører under ECBS's opgaver.

12.2. Direktionen er ansvarlig for forberedelsen af møderne i Styrelsesrådet.

12.3. Styrelsesrådet vedtager en forretningsorden, som fastlægger den interne organisation af ECB og dens besluttende organer.

12.4. De rådgivende funktioner, som er anført i artikel 4, skal udføres af Styrelsesrådet.

12.5. Styrelsesrådet skal træffe de beslutninger, der er anført i artikel 6.

Artikel 13 - Formanden

- 13.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden, leder møderne i ECB's Styrelsesråd og Direktion.
- 13.2. Uden at bestemmelserne i artikel 39 berøres heraf, repræsenterer formanden eller en af denne udpeget person ECB's holdninger i forhold til omverdenen.

Artikel 14 - De nationale centralbanker

- 14.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 108, stk. 2, sikrer hver Medlemsstat senest på datoen for ECBS's oprettelse, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for den nationale centralbank, er forenelige med denne Traktat og denne statut.
- 14.2. Statutterne for de nationale centralbanker skal især tilsikre, at embedsperioden for en chef for en national centralbank er mindst 5 år.

Centralbankchefen kan kun afskediges, hvis han ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af hans pligter, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse. En beslutning om afskedigelse kan af den pågældende centralbankchef eller af Styrelsesrådet indbringes for Domstolen.

- 14.3. De nationale centralbanker udgør en integrerende del af ECBS og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser.
Styrelsesrådet træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retningslinjer og instrukser fra ECB efterleves, og det kan forlange, at alle nødvendige oplysninger stilles til rådighed for det.
- 14.4. De nationale centralbanker kan udføre funktioner, som ikke er nævnt i nærværende statut, medmindre Styrelsesrådet med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutter, at disse funktioner strider mod ECBS's mål og opgaver. Sådanne funktioner udføres på de nationale centralbankers eget ansvar og betragtes ikke som en del af ECBS.

Artikel 15 - Pligt til at aflægge beretninger

- 15.1. ECB skal mindst hver tredje måned udarbejde og offentliggøre beretninger om ECBS's aktiviteter.
- 15.2. En konsolideret oversigt over ECBS's finansielle stilling skal offentliggøres hver uge.
- 15.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 A, stk. 3, skal ECB sende en årsberetning om ECBS's aktiviteter og om den monetære politik i både det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.
- 15.4. Ovennævnte beretninger og finansielle oversigter stilles vederlagsfrit til rådighed for interesserede.

Artikel 16 - Pengesedler

I overensstemmelse med Traktatens artikel 105, stk. 4, er Styrelsesrådet eneberettiget til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste pengesedler, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet. ECB skal så vidt muligt overholde den eksisterende praksis for udstedelse og udformning af pengesedler.

KAPITEL IV - ECBS'S MONETÆRE FUNKTIONER OG TRANSAKTIONER

Artikel 17 - Konti i ECB og de nationale centralbanker

Til gennemførelse af deres transaktioner kan ECB og de nationale centralbanker åbne konti for kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre markedsdeltagere og kan modtage aktiver, herunder indskrevne værdipapirer, som sikkerhed.

Artikel 18 - Markedsoperationer og långivning

18.1. For at nå ECBS's mål og udføre sine opgaver kan ECB og de nationale centralbanker:

- deltage i de finansielle markeder dels ved at købe og sælge fordringer og pengemarkedsinstrumenter (til omgående levering eller på termin), dels ved genkøbsforretninger og dels ved långivning og låntagning i sådanne fordringer og instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i fællesskabsvalutaer, i tredjelands valutaer eller i ædelmetaller;
- udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed.

18.2. ECB etablerer generelle retningslinjer for markedsoperationer og långivning, der udføres af ECB eller af de nationale centralbanker, herunder offentliggørelse af de betingelser, hvorunder de er rede til at indgå i sådanne transaktioner.

Artikel 19 - Mindstereserver

19.1. ECB kan kræve, at kreditinstitutter, der er etableret i Medlemsstaterne, holder mindstereserver på konti hos ECB og de nationale centralbanker under hensyn til målene for den monetære politik, jf. dog artikel 2. Reglerne om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver kan udfærdiges af Styrelsesrådet. I tilfælde af manglende overholdelse af reservekravene er ECB berettiget til at pålægge strafrente og andre sanktioner med tilsvarende virkning.

19.2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42 fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor samt

passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse.

Artikel 20 - Andre instrumenter til monetær kontrol

Styrelsesrådet kan med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutte at anvende andre metoder til monetær kontrol, som det finder hensigtsmæssige under hensyn til artikel 2 og 34.

Rådet skal efter fremgangsmåden i artikel 42 fastlægge sådanne metoders omfang, hvis de indebærer forpligtelser for tredjemand.

Artikel 21 - Transaktioner med offentlige myndigheder

21.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 104 er det forbudt ECB og de nationale centralbanker at lade fællesskabsinstitutioner og -organer, centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder køb og gældsinstrumenter direkte fra disse.

21.2. ECB og de nationale centralbanker kan optræde som agenter i finansielle anliggender for de i stk. 1 omhandlede institutioner.

21.3. Bestemmelserne i denne artikel omfatter ikke offentligt ejede kreditinstitutter, der i forbindelse med forsyning med reserver fra centralbanker skal have samme behandling fra de nationale centralbankers og ECB's side som private kreditinstitutter.

Artikel 22 - Clearing- og betalingsystemer

ECB og de nationale centralbanker kan tilbyde faciliteter, og ECB kan udfærdige ECB-bestemmelser, der sikrer effektive og pålidelige clearing- og betalingsystemer inden for Fællesskabet og mellem Medlemsstaterne og over for andre lande.

Artikel 23 - Eksterne transaktioner

ECB og de nationale centralbanker kan:

- etablere relationer med centralbanker og finansieringsinstitutter i andre lande og, hvis det er hensigtsmæssigt, med internationale organisationer;
- erhverve og sælge enhver form for valutaaktiver og ædelmetaller til omgående levering eller på termin. Begrebet "valutaaktiv" omfatter værdipapirer og alle andre aktiver i hvilken som helst form, der lyder på regningsenheder eller ethvert lands valuta;
- besidde og forvalte de ovennævnte aktiver;
- udføre alle slags bankforretninger med tredjelande og internationale organisationer, herunder låntagning og långivning.

Artikel 24 - Andre forretninger

Ud over de transaktioner, der følger af systemets opgaver, kan ECB og de nationale centralbanker foretage transaktioner vedrørende deres administration eller deres personale.

KAPITEL V - TILSYN

Artikel 25 - Tilsyn

- 25.1 ECB kan rådgive og blive konsulteret af Rådet, Kommissionen og Medlemsstaternes kompetente myndigheder angående anvendelsesområdet for og gennemførelsen af fællesskabslovgivning vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system.
- 25.2 I overensstemmelse med den i Traktatens artikel 108, stk. 4, omhandlede rådsafgørelse kan ECB udføre specifikke opgaver vedrørende politikker med hensyn til tilsynet med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter bortset fra forsikringsselskaber.

KAPITEL VI - FINANSIELLE BESTEMMELSER FOR ECBS

Artikel 26 - Regnskab

- 26.1 Regnskabsåret for ECB og de nationale centralbanker begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.
- 26.2 ECB's årsregnskab skal udfærdiges af Direktionen efter principper fastlagt af Styrelsesrådet. Regnskabet skal godkendes af Styrelsesrådet og derefter offentliggøres.
- 26.3 Direktionen skal til analytiske og operationelle formål udfærdige en konsolideret balance for ECBS, som skal omfatte de aktiver og passiver i de nationale centralbanker, som hører ind under ECBS.
- 26.4 Med henblik på anvendelsen af denne artikel fastsætter Styrelsesrådet de nødvendige regler for en standardisering af bogføringen og af beretningerne om de transaktioner, der er foretaget af de nationale centralbanker.

Artikel 27 - Revision

- 27.1 ECB's og de nationale centralbankers regnskaber revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af Styrelsesrådet og godkendes af Rådet. Revisorerne skal have fri adgang til alle bøger og konti hos ECB og de nationale centralbanker og skal have adgang til al information om disses transaktioner.
- 27.2 Traktatens artikel 206 A gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv ECB's forvaltning er operationelt

Artikel 28 - ECB's kapital

- 28.1 ECB's kapital skal, idet den bliver operationel, når banken indleder sit virke, udgør 5 mia. ecu. Kapitalen kan udvides med de beløb, som Styrelsesrådet beslutter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal inden for de grænser og under de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.
- 28.2 De nationale centralbanker er de eneste indskydere og ejere af ECB's kapital. Kapitalindskuddet bestemmes efter den fordelingsnøgle, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 29.
- 28.3 Styrelsesrådet fastsætter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal, i hvilket omfang og i hvilken form kapitalen skal indbetales.
- 28.4 Med forbehold af artikel 28.5 kan de kapitalandele, som de nationale centralbanker indskyder i ECB, ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.
- 28.5 Såfremt den fordelingsnøgle, som der henvises til i artikel 29, ændres, omfordeler de nationale centralbanker deres kapitalandele imellem sig i nødvendigt omfang for at sikre, at fordelingen af kapitalandelene svarer til den ændrede fordelingsnøgle. Styrelsesrådet fastlægger de nærmere vilkår for denne omfordeling.

Artikel 29 - Fordelingsnøgle for kapitalindskuddet

29.1 Når ECBS og ECB er blevet oprettet i overensstemmelse med fremgangsmåden i Traktatens artikel 109 H, stk. 1, fastsættes fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Der tildeles hver national centralbank en vægt i denne fordelingsnøgle, der er lig med summen af:

- 50% af den pågældende Medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning det næstsidste år forud for ECBS's oprettelse;
- 50% af den pågældende Medlemsstats andel af Fællesskabets bruttonationalprodukt opgjort i markedspriser, som denne andel har kunnet fastslå de seneste fem år forud for det næstsidste år før ECBS's oprettelse;

Procentdelene rundes op med 0,05 procentpoint.

29.2 De nødvendige statistikker med henblik på anvendelsen af denne artikel opstilles af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

29.3 De vægte, der tildeles de nationale centralbanker, ændres hvert femte år efter ECBS' oprettelse i analogi med bestemmelserne i artikel 29.1. Den ændrede fordelingsnøgle får virkning den første dag i det følgende år.

29.4 Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 30 - Overførsel af valutareserveaktiver til ECB

30.1 Uden at artikel 28 berøres heraf, forsynes ECB af de nationale centralbanker med valutareserveaktiver, bortset fra Medlemsstaternes valutaer, ecu, IMF-reservepositioner og SDR svarende til et beløb på op til 50 mia. ecu. Styrelsesrådet beslutter, hvor stor en del der skal indbetales til ECB, når statuten gennemføres, og hvor store beløb der skal indbetales på et senere tidspunkt. ECB skal have fuld ret til at besidde og forvalte de valutareserver, der overføres til den, og anvende dem til de formål, der er fastsat i denne statut.

- 30.2 Den enkelte nationale centralbanks bidrag fastsættes i forhold til dens andel i den i ECB indskudte kapital.
- 30.3 ECB krediterer hver national centralbank med en fordring, der svarer til bidragets størrelse. Styrelsesrådet fastsætter pålydende og forrentning af disse fordringer.
- 30.4 ECB kan indkalde valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1 fastlagte grænse i overensstemmelse med artikel 30.2 inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.
- 30.5 ECB skal være berettiget til at besidde og forvalte IMF-reservepositioner og SDR og sørge for sammenlægning af sådanne aktiver.
- 30.6. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 31 - De nationale centralbankers valutareserveaktiver

- 31.1. De nationale centralbanker har ret til at udføre transaktioner til opfyldelse af forpligtelser over for internationale organisationer i henhold til artikel 23.
- 31.2. Alle andre transaktioner i valutareserveaktiver, som forbliver i de nationale centralbanker efter den overførsel, der er nævnt i artikel 30, samt Medlemsstaternes transaktioner med udenlandske aktiver tilhørende valutaarbejdskapitalen skal over en bestemt grænse, der skal fastsættes imedfør af artikel 31.3, godkendes af ECB for at sikre overensstemmelse med Fællesskabets valutakurspolitik og pengepolitik.
- 31.3. Styrelsesrådet skal udstede retningslinjer med henblik på at lette gennemførelsen af disse transaktioner.

Artikel 32 - Fordeling af de nationale centralbankers monetære indtægter

- 32.1. De nationale centralbankers indtægter i forbindelse med deres udførelse af ECBS's pengepolitiske opgaver (i det følgende benævnt "de monetære indtægter") fordeles ved udgangen af hvert regnskabsår i overensstemmelse med bestemmelserne nedenfor.
- 32.2. Med forbehold af artikel 32.3 er størrelsen af den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter identisk med den årlige indtægt, som den har af de aktiver, den besidder som modværdi for seddelomløbet samt for forpligtelserne i forbindelse med kreditinstitutternes indlån. Disse aktiver identificeres af de nationale centralbanker i overensstemmelse med de retningslinjer, som Styrelsesrådet fastsætter.
- 32.3. Hvis Styrelsesrådet efter overgangen til tredje fase af ØMU finder, at de nationale centralbankers balanceopstilling ikke giver mulighed for at anvende artikel 32.2, kan det med kvalificeret flertal beslutte, at de monetære indtægter uanset artikel 32.2 skal beregnes efter en anden metode i en periode, der højst må være på fem år.
- 32.4. Den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter reduceres med den rentebyrde, som den pågældende centralbank har betalt på forpligtelser i forbindelse med kreditinstitutters indlån i medfør af artikel 19.
- Styrelsesrådet kan beslutte at yde de nationale centralbanker en kompensation for deres udgifter i forbindelse med seddeludstedelse eller under exceptionelle omstændigheder for særlige tab i forbindelse med transaktioner som led i den monetære politik, der er udført for ECBS. Kompensationen skal have den form, som Styrelsesrådet finder passende; sådanne beløb kan udlignes med de nationale centralbankers monetære indtægter.
- 32.5. Summen af de nationale centralbankers monetære indtægter fordeles mellem disse banker indbyrdes i forhold til deres indbetalte andele i ECB's kapital med forbehold af beslutninger, der måtte blive truffet af Styrelsesrådet i overensstemmelse med artikel 33.2.
- 32.6. Udligningen og betalingen af saldoer hidrørende fra fordelingen af de monetære indtægter foretages af ECB i overensstemmelse med de

retningslinjer, der fastsættes af Styrelsesrådet.

32.7. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 33 - Fordeling af ECB's nettooverskud og -tab

33.1. ECB's nettooverskud overføres på følgende måde:

- a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Styrelsesrådet, og som ikke må overstige 20% af nettooverskuddet, overføres til den almindelige reservefond inden for en grænse på 100% af kapitalen;
- b) det resterende nettooverskud fordeles til indehaverne af andele i ECB i forhold til deres andel i den indskudte kapital.

33.2. Hvis ECB lider et tab, kan dette udlignes af ECB's almindelige reservefond og om nødvendigt efter en beslutning truffet af Styrelsesrådet af de monetære indtægter i det pågældende regnskabsår i forhold til og op til de beløb, der fordeles mellem de nationale centralbanker i overensstemmelse med artikel 32.5.

KAPITEL VII - ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 34 - Retsakter ¹⁾

34.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 7, skal ECB:

- udstede ECB-henstillinger og afgive ECB-udtalelser;
- under de vilkår, der er fastsat i denne statut, vedtage de ECB-beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der påhviler ECBS efter Traktaten og efter denne statut;
- under de vilkår, der er fastsat i denne statut, udstede ECB-forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastsat i artikel 3.1, første led, og i artikel 19 eller 22 eller i artikel 25.2 samt i tilfælde, der fastsættes i de i artikel 42 omhandlede retsakter vedtaget af Rådet.

ECB kan offentliggøre sine henstillinger og udtalelser.

34.2. En ECB-beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem den er rettet til.

En ECB-forordning er almenyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle Medlemsstaterne. ECB-henstillinger og ECB-udtalelser er ikke bindende.

Traktatens artikel 190-192 gælder i alle henseender for ECB-forordninger og ECB-beslutninger.

34.3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder og tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til ECB-forordninger, der er udstedt, og ECB-beslutninger, der er vedtaget på grundlag af denne statut.

1) Indholdet af denne artikel vil blive tilføjet i artikel 106, stk. 7.

Artikel 35 - Domstolskontrol mv.

- 35.1. ECB's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen på de vilkår, som er fastsat for domstolskontrol med handlinger eller undladelser fra fællesskabsinstitutionernes side. ECB kan inden for sit kompetenceområde anlægge sag i overensstemmelse med Traktatens artikel 173-178 og artikel 184.
- 35.2. Tvister mellem ECB på den ene side og dens kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen.
- 35.3. ECB er ansvarlig efter Traktatens artikel 215. De nationale centralbanker er ansvarlige efter deres respektive nationale lovgivninger.
- 35.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af ECB eller en på ECB's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.
- 35.5. ECB's afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen skal træffes af Styrelsesrådet.
- 35.6. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne statut. Hvis ECB finder, at en national centralbank har undladt at opfylde en af sine forpligtelser i henhold til denne statut, kan ECB indbringe sagen for Domstolen. Den fremsætter en begrundet udtalelse efter at have givet den nationale centralbank lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Retter den pågældende nationale centralbank sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af ECB, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 36 - Personaleforhold

- 36.1. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af Direktionen ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte.
- 36.2. Retten i Første Instans har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem ECB og dens ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 37 - Hjemsted

ECB'S hjemsted er (...).

Artikel 38 - Tavshedspligt

- 38.1. Medlemmerne af de besluttende organer og ECB's og de nationale centralbankers ansatte er - selv efter at deres hverv er ophørt - forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.
- 38.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af særlige tavshedsforskrifter i fællesskabslovgivningen, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 39 - Underskriftsberettigede

ECB tegnes over for tredjemand af formanden eller to direktionsmedlemmer eller to af ECB's ansatte, som af formanden er behørigt bemyndiget til at underskrive på ECB's vegne.

Artikel 40 - Privilegier og immuniteter

ECB er på Medlemsstaternes område omfattet af de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

KAPITEL VIII - PROCEDURE FOR ÆNDRINGER AF STATUTTEN OG SUPPLERENDE REGLER

Artikel 41 - Forenklet ændringsprocedure

- 41.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 5, kan artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i denne statut ændres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.
- 41.2. En henstilling fra ECB om en ændring i medfør af denne artikel skal bygge på en enstemmig beslutning truffet af Styrelsesrådet.

Artikel 42 - Supplerende regler

I overensstemmelse med Traktatens artikel 106, stk. 6, skal Rådet straks efter beslutningen om datoen for overgangen til tredje fase,

- med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB eller efter henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet vedtage de i artikel 4.1, 5.4, 19, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i denne statut omhandlede bestemmelser.

KAPITEL IX - OVERGANGSBESTEMMELSER OG ANDRE BESTEMMELSER FOR ECBS

Artikel 43 - Almindelige bestemmelser

- 43.1. En dispensation som omhandlet i Traktatens artikel 109 G, stk. 1, indebærer, at følgende artikler i denne statut ikke påfører den berørte Medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser: 3, 4.2, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34 og 52.
- 43.2. Centralbankerne i Medlemsstater med dispensation som omhandlet i Traktatens artikel 109 G, stk. 1, bevarer deres beføjelser på den monetære politiks område i henhold til den nationale lovgivning.
- 43.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 G, stk. 4, forstås ved "Medlemsstater" "Medlemsstater uden dispensation" i følgende artikler i denne statut: 3, 11.2, 19, og 34.2.
- 43.4. "Nationale centralbanker" forstås som "centralbanker i Medlemsstater uden dispensation" i følgende artikler i denne statut: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32 og 52.

Artikel 44 - Overgangsopgaver for ECB

ECB overtager de af EMI's opgaver, der som følge af dispensationer for en eller flere Medlemsstater fortsat skal udføres i tredje fase.

ECB yder rådgivning i forbindelse med forberedelsen af ophævelsen af de i Traktatens artikel 109 G omhandlede dispensationer.

Artikel 45 - ECB's Generelle Råd

- 45.1. Uden at det berører Traktatens artikel 106, stk. 3, nedsættes Det Generelle Råd som ECB's tredje besluttende organ.
- 45.2. Det Generelle Råd består af formanden og næstformanden for ECB samt af cheferne for Medlemsstaternes centralbanker. De øvrige medlemmer af

Direktionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

45.3. Det Generelle Råds ansvarsområder er anført i deres helhed i artikel 47 i denne statut.

Artikel 46 - Forretningsorden for Det Generelle Råd

46.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden for ECB, leder møderne i ECB's Generelle Råd.

46.2. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

46.3. Formanden forbereder møderne i Det Generelle Råd.

46.4. Det Generelle Råd fastsætter selv sin forretningsorden.

46.5. Sekretariatet for Det Generelle Råd stilles til rådighed af ECB.

47 - Det Generelle Råds ansvarsområder

47.1. Det Generelle Råd skal

- udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 44;
- bidrage til de rådgivende funktioner, der er omhandlet i artikel 4.1 og 25.1.

47.2. Det Generelle Råd skal bidrage til:

- indsamlingen af statistisk information som omhandlet i artikel 5 i denne statut;
- ECB's beretninger som omhandlet i artikel 15 i denne statut;
- udarbejdelsen af de regler, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 26, som omhandlet i artikel 26.4;
- vedtagelsen af alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 29, som omhandlet i artikel 29.4;
- fastsættelsen af ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte, som omhandlet i artikel 36.

47.3. Det Generelle Råd skal bidrage til de nødvendige forberedelser med henblik på den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne for valutaerne i Medlemsstater med dispensation over for de valutaer eller den fælles valuta i de Medlemsstater, der ikke har dispensation.

47.4. Det Generelle Råd underrettes af formanden for ECB om Styrelsesrådets afgørelser.

Artikel 48 - Overgangsbestemmelser vedrørende ECB's kapital

I medfør af artikel 29.1 skal hver enkelt af de nationale centralbanker tildeles en vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Uanset artikel 28.3 skal centralbankerne i Medlemsstater med dispensation ikke indbetale deres kapitalindskud, medmindre Det Generelle Råd med kvalificeret flertal, som defineret i artikel 10.3, beslutter, at der skal indbetales en minimal procentdel til dækning af ECB's driftsomkostninger.

Artikel 49 - Senere indbetaling af kapital, reserver og hensættelser i ECB

49.1. En centralbank i en Medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, skal indbetale sin kapitalandel i ECB i samme omfang som de øvrige centralbanker i Medlemsstater uden dispensation og overføre valutareserveaktiver til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1. Det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange ecu-værdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som hidtil er blevet overført til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indskudt af de øvrige nationale centralbanker.

49.2. Ud over den indbetaling, der skal foretages i medfør af stk. 1, skal den pågældende centralbank bidrage til ECB's reserver, til de hensættelser, der svarer til reserver, samt til det beløb, der stadig skal afsættes til reserver og hensættelser svarende til saldoen på resultatopgørelsen pr. 31. december i året forud for indbetalingen af dens andel af ECB's

kapital. Det beløb, der skal bidrages med, fastsættes ved at gange omfanget af reserverne, som defineret ovenfor og som fastslået på den godkendte balance for ECB, med forholdet mellem antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indskudt af de øvrige centralbanker.

Artikel 50 - Den første udpegelse af medlemmerne af Direktionen

Når Direktionen for ECB oprettes, udpeges formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af Direktionen efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau efter henstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet for EMI. Formanden for Direktionen udpeges for en periode på 8 år. Uanset artikel 11.2 i denne statut og Traktatens artikel 109 A, stk. 4, udpeges næstformanden for en periode på 4 år og de øvrige direktionsmedlemmer for en embedsperiode på mellem 5 og 8 år, og i stedet for Styrelsesrådet høres EMI. Mandatet kan ikke fornyes. Antallet af direktionsmedlemmer kan være mindre end fastsat i artikel 11.1 i denne statut, men under ingen omstændigheder under fire.

Artikel 51 - Fravigelse af artikel 32

51.1. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase af ØMU med kvalificeret flertal beslutter, at anvendelsen af artikel 32 i denne statut vil medføre væsentlige ændringer i de nationale centralbankers relative indkomstpositioner, skal omfanget af den indtægt, der skal fordeles i medfør af artikel 32, nedsættes med en ensartet procentsats, der ikke må overstige 60% i det første regnskabsår efter indledningen af tredje fase af ØMU, og som i hvert efterfølgende regnskabsår nedsættes med mindst 12 procentpoint.

51.2. Artikel 51.1 kan ikke finde anvendelse i mere end fem hele regnskabsår efter indledningen af tredje fase af ØMU.

Artikel 52 - Omveksling af pengesedler i fællesskabsvalutaer

Efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne træffer Styrelsesrådet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer til uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.

Artikel 53 - Anvendelse af overgangsbestemmelserne

Såfremt og så længe der er Medlemsstater med dispensation, finder artikel 43 til og med artikel 48 anvendelse.

PROTOKOL OM
STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUT

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statuten for Det Europæiske Monetær Institut,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som biag til denne Traktat:

Artikel 1 - Oprettelse og navn

- 1.1. Det Europæiske Monetære Institut (i denne statut benævnt "EMI") oprettes i medfør af Traktatens artikel 109 D; det udøver sine funktioner og aktiviteter i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne statut.
- 1.2. EMI's medlemmer er Medlemsstaternes centralbanker (i denne statut benævnt "de nationale centralbanker"). I denne statut betragtes Institut Monétaire Luxembourgeois som Luxembourgs centralbank.
- 1.3. Ifølge Traktatens artikel 109 D opløses Centralbankchefkomitéen, og Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde (i denne statut benævnt "FECOM") ophører med at eksistere. FECOM's aktiver og passiver overføres automatisk og ubeskåret til EMI.

Artikel 2 - Mål

EMI bidrager til at skabe de betingelser, der er nødvendige for overgangen til tredje fase af ØMU, navnlig ved

- at styrke samordningen af den monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
- at foretage de nødvendige forberedelser til at føre en fælles monetær politik i den tredje fase af ØMU og til oprettelsen af ECBS og en fælles valuta;
- at overvåge ecu'ens udvikling.

Artikel 3 - Generelle principper

- 3.1. EMI skal udføre de opgaver og funktioner, der pålægges det af Traktaten og denne statut, dog således at de nationale myndigheder er ansvarlige for den monetære politik, der føres inden for deres respektive Medlemsstater.
- 3.2. EMI handler i overensstemmelse med de mål og principper, der er fastsat i artikel 2 i statuten for Det Europæiske Centralbanksystem (i denne statut benævnt "ECBS") og Den Europæiske Centralbank (i denne statut benævnt "ECB").

Artikel 4 - Hovedopgaver

- 4.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 D, stk. 2, skal EMI
 - styrke samarbejdet mellem Medlemsstaternes nationale centralbanker;
 - styrke samordningen af Medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
 - overvåge funktionen af Det Europæiske Monetære System (i denne statut benævnt "EMS");
 - afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører finansieringsinstitutternes og de finansielle markeders stabilitet;
 - overtage FECOM's opgaver; det skal navnlig udføre de funktioner, der omhandles i artikel 6.1, 6.2 og 6.3;
 - fremme anvendelsen af ecu og overvåge udviklingen af ecu-clearingsystemet, herunder om dette system fungerer smidigt;
 - afholde regelmæssige konsultationer om udviklingen i de monetære politikker og anvendelsen af instrumenterne i den monetære politik;
 - normalt høres af de nationale monetære myndigheder, inden de træffer beslutninger om udviklingen i den monetære politik inden for de fælles rammer for forudgående samordninger.
- 4.2. Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de lovgivningsmæssige, organisatoriske og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ECBS kan udføre sine opgaver i den tredje fase af emu, under overholdelse af princippet om en åben økonomi med fri konkurrence. Disse rammer forelægges ECB til afgørelse i begyndelsen af tredje fase.

I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 D, stk. 3, skal det navnlig:

- forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre fælles monetær politik i den tredje fase;
- hvor det er nødvendigt, fremme harmoniseringen af de vilkår, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for de områder, der falder ind under dets kompetence;
- forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ECBS;
- fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger i EF i overensstemmelse med kravene i tredje fase;
- føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ecu-sedler.

Artikel 5 - Rådgivende funktioner

- 5.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 D, stk. 4, kan Rådet for EMI afgive udtalelser og rette henstillinger vedrørende de overordnede retningslinjer for penge- og valutakurspolitikken samt de foranstaltninger, som hver Medlemsstat indfører. EMI kan rette udtalelser og henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som kan få indflydelse på Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, navnlig den måde, hvorpå EMS fungerer.
- 5.2. Rådet for EMI kan ligeledes rette henstillinger til de nationale monetære myndigheder om gennemførelsen af deres monetære politik.
- 5.3. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 D, stk. 6, skal EMI høres af Rådet om ethvert forslag til EF-retsakter inden for dets kompetenceområde; EMI skal, inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Rådet for EMI eller på grundlag af en henstilling fra Rådet for EMI og efter høring af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet, høres af myndighederne i Medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforordning inden for dets kompetenceområde, navnlig for så vidt angår artikel 4.2.
- 5.4. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 D, stk. 5, kan EMI offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

Artikel 6 - Operationelle og tekniske funktioner

6.1. EMI skal

- sørge for multilateralisering af posteringer, der stammer fra interventioner foretaget af de nationale centralbanker i EF-valutaer, samt multilateralisering af afregninger inden for Fællesskabet;
- administrere den meget kortfristede finansieringsmekanisme, der er indført ved aftalen af 13. marts 1979 mellem Fællesskabets centralbanker, samt den kortfristede monetære støttemekanisme, der er indført ved aftalen af 9. februar 1970, mellem Fællesskabets centralbanker, som ændret;
- udøve de funktioner, der henvises til i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til Medlemsstaterne.

6.2. EMI kan modtage valutareserver fra de nationale centralbanker og udstede ecu til gengæld for sådanne aktiver med henblik på gennemførelsen af EMS-aftalerne. Disse ecu kan EMI og de nationale centralbanker anvende som betalingsmidler og til transaktioner mellem bankerne og EMI. EMI træffer de administrative foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette stykke.

6.3. EMI kan give tredjelandes valutamyndigheder og internationale valutainstitutioner status af "Andre indehavere" af ecu og fastsætte de vilkår og betingelser, hvorpå andre indehavere kan erhverve, besidde og anvende sådanne ecu.

6.4. EMI kan besidde og forvalte valutareserver som repræsentant for og efter anmodning fra nationale centralbanker. Fortjeneste og tab i forbindelse med disse reserver er for regning af den nationale centralbank, der har indskudt reserverne. EMI udfører denne opgave på grundlag af bilaterale kontrakter i overensstemmelse med bestemmelserne i en afgørelse truffet af Rådet for EMI med kvalificeret flertal på to tredjedele af medlemmerne af Rådet for EMI. Disse regler skal sikre, at transaktioner med disse reserver ikke griber ind i en

medlemsstats kompetente myndigheds penge- og valutapolitik og skal stemme overens med EMI's mål og valutakursmekanismens korrekte funktion inden for Det Europæiske Monetære System.

Artikel 7 - Andre opgaver

7.1. EMI tilstiller en gang årligt Rådet en beretning om udviklingen i forberedelserne til den tredje fase af ØMU. Disse beretninger skal indeholde en vurdering af de fremskridt, der er gjort i retning af konvergens i Fællesskabet, og navnlig omfatte tilpasningen af instrumenterne i den monetære politik og forberedelsen af de procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af en fælles monetær politik i den tredje fase af ØMU, samt de vedtægtsmæssige krav, som centralbankerne skal opfylde for at blive en integrerende del af ECBS:

7.2. I overensstemmelse med de i Traktatens artikel 109 D, stk. 7, nævnte rådsafgørelser kan EMI udføre andre opgaver med henblik på forberedelse af tredje fase af ØMU.

Artikel 8 - Uafhængighed

Medlemmerne af Rådet for EMI, der er repræsentanter for deres institutioner, udfører deres aktiviteter på eget ansvar. Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og forpligtelser, som Traktaten og denne statut pålægger dem, må Rådet for EMI ikke søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer eller Medlemsstaternes regeringer. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og ikke at søge at øve indflydelse på Rådet for EMI under dettes udførelse af sine opgaver.

Artikel 9 - Administration

- 9.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 D, stk. 1, ledes og forvaltes EMI af Rådet for EMI.
- 9.2. Rådet for EMI består af formanden, næstformanden og cheferne for de nationale centralbanker. Hvis en centralbankchef er forhindret i at deltage i et møde, kan han udpege en anden repræsentant for institutionen.
- 9.3. Formanden udnævnes for en periode på tre år efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Centralbankchefkomitéen eller Rådet for EMI og efter høring af Rådet og Europa-Parlamentet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i penge- og valutaforhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være formand for EMI. Centralbankcheferne udnævner af deres midte en næstformand for en periode på tre år.
- 9.4. Formanden skal udføre sit hverv på fuld tid. Han må ikke, medmindre Rådet for EMI undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.
- 9.5. Formanden
- forbereder og leder møderne i Rådet for EMI;
 - forelægger EMI's synspunkt udadtil, jf. dog artikel 22;
 - er ansvarlig for den daglige ledelse af EMI.
- Hvis formanden er fraværende, udfører næstformanden hans opgaver.
- 9.6. Formandens ansættelsesbetingelser, navnlig hans løn, pension og andre sociale sikringsordninger, aftales i kontrakter med EMI og fastsættes af Rådet for EMI efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udpeget af Rådet for EMI og tre medlemmer udpeget af Rådet. Formanden har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

9.7. Hvis formanden ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af hans pligter, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige ham efter indstilling fra Rådet for EMI.

9.8. EMI's forretningsorden vedtages af Rådet for EMI.

Artikel 10 - Møder i Rådet for EMI og afstemningsregler

10.1. Rådet for EMI mødes mindst ti gange om året. Mødeprotokollen er fortrolig. Rådet for EMI kan med enstemmighed beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.2. Hvert medlem af Rådet for EMI eller vedkommendes udpegede repræsentant har én stemme.

10.3. Hvis ikke andet er fastsat i denne statut, træffer Rådet for EMI afgørelse med simpelt flertal af medlemmerne.

10.4. Beslutninger, der træffes i medfør af artikel 4.2, 5.4, 6.2 og 6.3, kræver enstemmighed blandt medlemmerne af Rådet for EMI. Vedtagelsen af udtalelser og henstillinger i medfør af artikel 5.1 og 5.2 og af de i artikel 15.3 omhandlede retningslinjer kræver kvalificeret flertal på to tredjedele af medlemmerne af Rådet for EMI.

Artikel 11 - Samarbejdet mellem institutionerne og pligt til at aflægge beretninger

11.1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Rådet for EMI uden stemmeret.

11.2. Formanden for EMI indbydes til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål, der vedrører EMI's mål og opgaver.

11.3. EMI udgiver på et tidspunkt, der fastsættes i forretningsordenen, en årsberetning om instituttets aktiviteter og de monetære og finansielle forhold i Fællesskabet. Årsberetningen skal sammen med EMI's årsregnskaber

tilstilles Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen og også Det Europæiske Råd. Formanden for EMI kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

11.4. Beretninger, der offentliggøres af EMI, skal vederlagsfrit stilles til rådighed for interesserede.

Artikel 12 - Valutaenhed

EMI's transaktioner udtrykkes i ecu.

Artikel 13 - Hjemsted

EMI's hjemsted er (...).

Artikel 14 - Retsevne

EMI, der i overensstemmelse med Traktatens artikel 109 D, stk. 1, skal have status som juridisk person, nyder i hver Medlemsstat den videstgående retsevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. EMI kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre, samt optræde som part i retssager.

Artikel 15 - Retsakter

- 15.1. Til udførelse af sine opgaver skal EMI på de i denne statut fastsatte betingelser
- afgive EMI-udtalelser,
 - udarbejde EMI-henstillinger,
 - træffe EMI-beslutninger og vedtage EMI-retningslinjer, der rettes til de nationale centralbanker.
- 15.2. EMI's udtalelser og henstillinger er ikke bindende.
- 15.3. Rådet for EMI kan vedtage retningslinjer, der bestemmer metoderne for gennemførelse af de betingelser, der er nødvendige for, at ECBS kan udføre

sine funktioner i den tredje fase af ØMU. EMI-retningslinjer er ikke bindende; de skal forelægges ECB til vedtagelse.

- 15.4. En beslutning truffet af EMI er bindende i alle enkeltheder for dem, den er rettet til, jf. dog artikel 3, stk. 1. Traktatens artikel 190 og 191 finder i alle henseender anvendelse på EMI-beslutninger.

Artikel 16 - Finansielle midler

- 16.1. EMI skal have sine egne midler. Rådet for EMI fastlægger med kvalificeret flertal omfanget af EMI's midler med henblik på at sikre en indkomst, der skønnes nødvendig for at dække de administrationsomkostninger, der påløber i forbindelse med udøvelsen af EMI's opgaver og funktioner.
- 16.2. EMI's midler, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 16.1, indbetales af de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 29 i statuten for ECBS, og indbetales ved etableringen af EMI.
- 16.3. Rådet for EMI beslutter med et kvalificeret flertal af to tredjedele af medlemmerne, i hvilken form bidragene skal indbetales.

Artikel 17 - Årsregnskaber og revision

- 17.1. Regnskabsåret for EMI begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.
- 17.2. Rådet for EMI vedtager et årsbudget inden begyndelsen af hvert regnskabsår.
- 17.3. Årsregnskaberne udfærdiges efter principper fastlagt af Rådet for EMI. Årsregnskaberne skal godkendes af Rådet for EMI og derefter offentliggøres.
- 17.4. Årsregnskaberne revideres af uafhængige eksterne revisorer, der godkendes af Rådet for EMI. Revisorerne skal have fri adgang til alle bøger og konti hos EMI og skal have adgang til al information om dets transaktioner.

Bestemmelserne i Traktatens artikel 206 A gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv EMI's forvaltning er operationelt.

- 17.5 Et EMI-overskud overføres på følgende måde:
- a. et beløb, hvis størrelse fastsættes af Rådet for EMI, overføres til EMI's almindelige reservefond;
 - b. det resterende overskud fordeles mellem EMI's bidragydere efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.
- 17.6 Hvis EMI lider et tab, skal underskuddet udlignes af EMI's almindelige reservefond. Et resterende underskud skal dækkes af bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

Artikel 18 - Personaleforhold

- 18.1. Rådet for EMI fastsætter ansættelsesvilkårene for EMI's ansatte.
- 18.2. Retten i Første Instans har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem EMI og dets ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 19 - Domstolskontrol mv.

- 19.1. EMI's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen på de vilkår, som er fastsat for domstolskontrol med handlinger eller undladelser fra fællesskabsinstitutionernes side. EMI kan inden for sit kompetenceområde anlægge sag på samme grundlag som ECB. Traktatens artikel 173-178 og artikel 184 finder tilsvarende anvendelse.
- 19.2. Tvister mellem EMI på den ene side og dets kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen.
- 19.3. EMI er ansvarlig efter Traktatens artikel 215.

19.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af EMI's eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

19.5. EMI's beslutning om at indbringe en sag for Domstolen træffes af Rådet for EMI.

Artikel 20 - Tavshedspligt

20.1. Medlemmerne af Rådet for EMI og EMI's ansatte er - selv efter at deres hverv er ophørt - forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

20.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af særlige tavshedsforskrifter i fællesskabslovgivningen, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 21 - Privilegier og immuniteter

EMI er på Medlemsstaternes område omfattet af de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dets opgaver, på de vilkår, der er fastsat i Protokollen vedrørende De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber.

Artikel 22 - Underskriftsberettigede

EMI tegnes over for tredjemand af formanden eller næstformanden eller to af EMI's ansatte, som af formanden er blevet behørigt bemyndiget til at underskrive på EMI's vegne.

Artikel 23 - Likvidation af EMI

23.1. I overensstemmelse med Traktatens artikel 109 H likvideres EMI ved etableringen af ECB. Likvidationen skal være afsluttet ved påbegyndelsen af tredje fase af ØMU.

23.2. Mekanismen for udstedelse af ecu mod tilførsel af guld og US dollars, som

er fastsat i artikel 17 i aftalen om EMS, afvikles inden førstedagen af tredje fase af ØMU i overensstemmelse med artikel 20 i nævnte aftale.

- 23.3. Alle krav og engagementer, som hidrører fra den meget kortfristede finansieringsmekanisme og den kortfristede monetære støttemekanisme, således som disse er fastsat i de i artikel 6.1 nævnte aftaler, afvikles inden førstedagen af tredje fase af ØMU.
- 23.4. Alle EMI's resterende aktiver afhændes, og alle EMI's resterende engagementer indfries.
- 23.5. Udbyttet af likvidationen, som er beskrevet i artikel 22.4, fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.
- 23.6. Rådet for EMI træffer med et kvalificeret flertal af to tredjedele af medlemmerne de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 23.4 og 23.5.
- 23.7. Ved etableringen af ECB trækker EMI's formand sig tilbage.

PROTOKOL
OM PROCEDUREN I FORBINDELSE MED UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UNDERSKUD

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som nævnt i Traktatens artikel 104 B,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der er knyttet som bilag til denne Traktat:

Artikel 1

De referenceværdier, der er nævnt i Traktatens artikel 104 B, stk. 2, er:

- 3% for den andel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser,
- 60% for den andel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser.

Artikel 2

I Traktatens artikel 104 B og i denne protokol forstås ved:

- offentlig: som vedrører det offentlige generelt, dvs. centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder samt socialsikringsmidler med undtagelse af kommercielle transaktioner, som defineret i det europæiske nationalregnskabs-system,
- underskud: nettoudlån, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,
- investering: faste bruttoinvesteringer, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem,
- gæld, den samlede bruttogæld til pålydende værdi, der er udestående ved årets afslutning, og som er konsolideret mellem og inden for sektorerne under det offentlige generelt som defineret i denne artikel.

Artikel 3

For at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud fungerer effektivt, er Medlemsstaternes regeringer i henhold til denne procedure ansvarlige for offentlige underskud generelt som nævnt i artikel 2 i denne protokol. Medlemsstaterne sørger for, at nationale procedurer på budgetområdet sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser inden for dette område, som de følger af Traktaten. Medlemsstaterne underretter straks og regelmæssigt Kommissionen om deres forventede eller faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld.

Artikel 4

Indtægter fra ikke-rentebærende deponerede beløb og bøder pålagt i henhold til Traktatens artikel 104 B, stk. 11, behandles som Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs almindelige indtægter og opføres på Fællesskabernes almindelige budget.

Artikel 5

De statistiske oplysninger, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af denne protokol, fremskaffes af Kommissionen.

PROTOKOL
OM KONVERGENSKRITERIERNE SOM NÆVNT I
TRAKTATENS ARTIKEL 109 F

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at præcisere de konvergenskriterier, som skal vejlede Fællesskabet, når det træffer beslutning om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union som nævnt i Traktatens artikel 109 F, stk. 1.

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Artikel 1

Kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i Traktatens artikel 109 F, stk. 1, første led, betyder, at en Medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 2

Kriteriet vedrørende den offentlige budgetsituation som nævnt i Traktatens artikel 109 F, stk. 1, andet led, betyder, at Medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i Traktatens artikel 104 B, stk. 6, om, at den pågældende Medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.

Artikel 3

Kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme som nævnt i Traktatens artikel 109 F, stk. 1, tredje led, betyder, at en Medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske

Monetære Systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for en anden Medlemsstats valuta.

Artikel 4

Kriteriet vedrørende rentesatsernes konvergens som nævnt i Traktatens artikel 109 F, stk. 1, fjerde led, betyder, at en Medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har en gennemsnitlig nominel kapitalmarkedsrente, som ikke overstiger den nominelle kapitalmarkedsrente i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 5

Kommissionen fremskaffer de statistiske oplysninger, der skal bruges til gennemførelsen af denne protokol.

Artikel 6

Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, EMI eller ECB og det udvalg, der er nævnt i Traktatens artikel 109 B, passende bestemmelser om detaljerne i forbindelse med konvergenzkriterierne som nævnt i Traktatens artikel 109 F, som derefter skal træde i stedet for denne protokol.

PROTOKOL
VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS OG
DET EUROPÆISKE MONETÆRE INSTITUTS
PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Monetære Institut i henhold til artikel 40 i statuten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank og i henhold til artikel 21 i statuten for Det Europæiske Monetære Institut skal nyde de privilegier og immuniteter på Medlemsstaternes område, der er nødvendige for opfyldelsen af deres opgaver,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Artikel 1

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til Traktaten om Oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, suppleres med følgende bestemmelser:

"Artikel 23

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank skal desuden fritages for enhver form for beskatning eller lignende i forbindelse med en eventuel kapitalforøgelse og fra de forskellige formaliteter, som kan være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning."

**PROTOKOL
VEDRØRENDE
DANMARK**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat

Bestemmelserne i artikel 14 i protokollen om Statutten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Fællesskabet.

PROTOKOL
VEDRØRENDE
PORTUGAL

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Portugal,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

1. Portugal gives herved tilladelse til at opretholde den facilitet, der er stillet til rådighed for de autonome regioner Azorerne og Madeira for at disse områder kan benytte sig af en rentefri kreditfacilitet i Banco de Portugal i henhold til de vilkår, der er fastsat i den gældende portugisiske lovgivning.
2. Portugal forpligter sig til at bestræbe sig på at ophæve ovennævnte facilitet hurtigst muligt.

PROTOKOL
OM OVERGANGEN TIL TREDJE FASE AF
DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

erklærer karakteren af Fællesskabets bevægelse hen imod tredje fase irreversibel ved undertegnelsen af de nye traktatbestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Union.

Alle Medlemsstater skal derfor, uanset om de opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta eller ej, respektere ønsket om, at Fællesskabet hurtigt indleder tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og ingen Medlemsstat må derfor forhindre overgangen til tredje fase.

Hvis datoen for indledningen af tredje fase endnu ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, skal Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og andre involverede organer gennemføre alt det forberedende arbejde i løbet af 1998 med henblik på at sætte Fællesskabet i stand til at indtræde uigenkaldeligt i tredje fase den 1. januar 1999 og at sætte ECB og ECBS i stand til at indlede deres fulde virke fra og med denne dato.

PROTOKOL
OM VISSE BESTEMMELSER VEDRØRENDE
DET FORENEDE KONGERIGE

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ANERKENDER, at Det Forenede Kongerige ikke er forpligtet eller bundet til at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, uden at dets regering og parlament har truffet særskilt beslutning derom;

SOM TAGER TIL EFTERRETNING, at Det Forenede Kongeriges regering normalt finansierer sit lånebehov ved optagelse af lån i den private sektor;

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til EØF-Traktaten:

1. Det Forenede Kongerige skal meddele Rådet, hvorvidt det agter at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til EØF-Traktatens artikel 109 F, stk. 2.
2. Medmindre Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det agter at gå over til tredje fase, skal det ikke være forpligtet dertil.

Hvis der ikke er fastsat nogen dato for indledningen af tredje fase i henhold til EØF-Traktatens artikel 109 F, stk. 3, kan Det Forenede Kongerige meddele, at det agter at gå over til tredje fase inden den 1. januar 1998.

Artikel 3-9 i denne protokol finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase.

3. Det Forenede Kongerige skal ikke medregnes blandt det flertal af Medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, som er anført i artikel 109 F, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led, i EØF-Traktaten.
4. Det Forenede Kongerige bevarer alle sine beføjelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

5. EØF-Traktatens artikel 3 A, stk. 2, artikel 104 B, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, artikel 106, stk. 3 og 7, artikel 107, artikel 108, stk. 1-3, artikel 109, artikel 109 A, stk. 4, og artikel 109 H, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Henvisninger i disse bestemmelser til Fællesskabet eller Medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank of England.
6. EØF-Traktatens artikel 109 C, stk. 4, og artikel 109 E a finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige. Artikel 109 B, stk. 3, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige på samme måde, som hvis det havde en dispensation.
7. Det Forenede Kongeriges stemmerettigheder suspenderes i forbindelse med rådsakter, hvortil der henvises i de i artikel 5 i denne protokol nævnte artikler. Med henblik herpå skal der ved beregningen af et kvalificeret flertal i henhold til EØF-Traktatens artikel 109 G, stk. 5, ses bort fra Det Forenede Kongeriges vægtede stemmer.

Det Forenede Kongerige er heller ikke berettiget til at deltage i udpegnin-
gen af formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af ECB's
Direktion i henhold til EØF-Traktatens artikel 109 A og artikel 109 H,
stk. 1.

8. Artikel 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18-20, 22, 23, 26,
27, 30-34 og 52 i Protokollen om Statutten for Det Europæiske Central-
banksystem og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt Statutten)
finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Henvisninger i disse
artikler til Fællesskabet eller Medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede
Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank
of England.
9. Statuttens artikel 44-48 finder anvendelse, uanset om der er Medlemsstater
med dispensation, idet der dog skal foretages følgende ændringer:
 - a) Henvisninger i artikel 44 til ECB's og EMI's opgaver skal indbefatte
sådanne opgaver, som fortsat skal udføres i tredje fase, dersom Det Fore-
nede Kongerige træffer beslutning om, at det ikke vil gå over til denne
fase.

- b) Foruden de i artikel 47 omhandlede opgaver skal ECB ligeledes rådgive og medvirke i forbindelse med forberedelsen af enhver afgørelse, som Rådet i medfør af denne protokols artikel 10, litra a) og c), måtte træffe vedrørende Det Forenede Kongerige.
 - c) Bank of England skal fuldt ud indbetale sit kapitalindskud til ECB's egenkapital til dækning af Bankens driftsudgifter på samme grundlag som de nationale centralbanker i Medlemsstater med dispensation.
10. Hvis Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase, kan det ændre sin meddelelse når som helst efter indledningen af denne fase. I så fald:
- a) har Det Forenede Kongerige ret til at gå over til tredje fase, forudsat at det opfylder de nødvendige betingelser. Rådet træffer efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og på de i EØF-Traktatens artikel 109 G, stk. 2, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde afgørelse om, hvorvidt Det Forenede Kongerige opfylder eller fortsat opfylder de nødvendige betingelser.
 - b) Bank of England indbetaler sit kapitalindskud fuldt ud, overfører valutareserveaktiver til ECB og bidrager til dennes reserver på samme grundlag som den nationale centralbank i en Medlemsstat, hvis dispensation er ophævet.
 - c) Rådet træffer på de i EØF-Traktatens artikel 109 H, stk. 5, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde alle øvrige nødvendige afgørelser for at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at gå over til tredje fase.

Hvis Det Forenede Kongerige går over til tredje fase i medfør af bestemmelserne i denne artikel, ophører protokollens artikel 3-9 med at have virkning.

11. Uanset bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 104 og 109 C, stk. 3, og Statuttens artikel 21.1, kan Det Forenede Kongeriges regering opretholde sin særlige trækningsret hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase.

PROTOKOL OM VISSE BESTEMMELSER
VEDRØRENDE DANMARK

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

der i overensstemmelse med de generelle mål i denne Traktat ønsker at løse en række særlige problemer, som består på nuværende tidspunkt,

som tager i betragtning, at

den danske grundlov indeholder bestemmelser, der kan indebære en folkeafstemning i Danmark forud for Danmarks deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

1. Den danske regering underretter Rådet om sin holdning vedrørende deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, inden der træffes afgørelse om tidspunktet for indledningen af denne fase som omhandlet i artikel 109 F, stk. 2, i denne Traktat.
2. I tilfælde af, at Danmark meddeler, at det ikke vil deltage i tredje fase, skal Danmark have en undtagelse. Virkningen af denne undtagelse er, at alle artikler og bestemmelser i Traktaten og statuten for ESCB, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark.
3. I så tilfælde medregnes Danmark ikke blandt det flertal af Medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, der er nævnt i EØF-Traktatens artikel 109 F, stk. 2, andet led, og stk. 3, første afsnit, første led.
4. For så vidt angår ophævelsen af denne undtagelse vil proceduren i artikel 109 G, stk. 2, kun blive indledt på Danmarks anmodning.
5. I tilfælde af, at undtagelsen ophæves, finder bestemmelserne i denne protokol ikke længere anvendelse.

**PROTOKOL
VEDRØRENDE
FRANKRIG**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at tage hensyn til et særligt spørgsmål vedrørende Frankrig,

ER BLEVET ENIGE om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Frankrig beholder eneretten til pengeudstedelse i sine oversøiske territorier på de vilkår, der er fastlagt i Frankrigs nationale lovgivning, og vil have eneret til at fastsætte CFP-franc'ens paritet.

**ERKLÆRING
AD AFSNIT III OG VI I EF-Traktaten**

Konferencen bekræfter, at det Råd, der omtales i EF-Traktaten, Tredje del, afsnit III, kapitel 4, om kapital og betalinger og Tredje del, afsnit VI, om økonomisk og monetær politik, er Rådet i sin sammensætning af økonomi- og finansministre.

**ERKLÆRING
OM AFSNIT VI I EF-TRAKTATEN**

Konferencen bekræfter, at formanden for Det Europæiske Råd skal opfordre økonomi- og finansministrene til at deltage i samlingerne i Det Europæiske Råd, når dette drøfter spørgsmål i forbindelse med ØMU.

**ERKLÆRING OM MONETÆRT SAMARBEJDE
MED IKKE-FÆLLESSKABSLANDE**

Konferencen bekræfter, at Fællesskabet tilstræber at bidrage til stabile internationale monetære forbindelser. Med henblik herpå er Fællesskabet rede til at samarbejde med andre europæiske lande og med ikke-europæiske lande, med hvem Fællesskabet har nære økonomiske bånd.

**ERKLÆRING OM DE MONETÆRE FORBINDELSER MED
SAN MARINO, VATIKANSTATEN OG MONACO**

Konferencen er enig om, at de nuværende monetære forbindelser mellem Italien og San Marino og Vatikanstaten samt mellem Frankrig og Monaco forbliver uberørt af denne Traktat, indtil ecu'en indføres som Fællesskabets fælles valuta.

Fællesskabet forpligter sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af ecu'en som fælles valuta.

- 27 -

ERKLÆRING AD ARTIKEL 73 C

Konferencen bekræfter, at Medlemsstaternes ret til at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning som nævnt i denne Traktats artikel 73 C, stk. 1, litra a), kun finder anvendelse på de relevante bestemmelser, der findes ved udgangen af 1993.